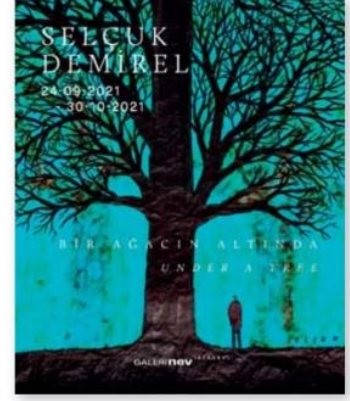

> Muhakkak bir sözü vardır Demirel'in, mizahi gizli imzası gibi resme sızar.

Demirel, yepyeni bir seriyle izleyici karşısına çıkıyor.

"Bir geyik kendini ağaç zanneder"*

Yıllardır dünyanın en iyi yayınları için çizen uluslararası imza Selçuk Demirel, YKY'den çıkan aynı isimli kitabın da eşlik ettiği "Bir Ağacın Altında" sergisiyle Galeri Nev İstanbul'da. Göz alıcı renkleriyle ağaçlar var bu kez resimlerinde. Ağaçların altlarında yalnız insanlar ve hayvanlar geziniyor. Şiirsel, bakana huzur veren güzel resimler...

CEM ERCİYES
cerciyes@de.com.tr

Selçuk Demirel tamamen kendine özgü bir sanatçıdır. Hayır, sadece yaptığı resimler nedeniyle değil, o resimleri yapma biçimiyle de öyle. Onun resimleri öncelikle desendir. Kâğıttadır; çoğu kez kâğıt üstüne basılmış bir gazete, dergi, afiş ya da kitap aracılığıyla ulaşır bize. Ama ne kadar çoğalır çoğalsın biriciktir, sadece kendisine benzer. Bir düşüncenin ürünüdür; tıpkı desenlerindeki gibi labirente dönüşmüş bir beynin kıvrımları arasında onca fikir, bilgi ve tavır elindeki kalemle kâğıda dökülür.

★★★

Desenleri sanki bir çırpıda neredeyse kendiliğinden çıkıveriyormuş gibi. "Selçuk Demirel'den çok eli yapıyor bu işleri," diyor Enis Batur buna işaret eder "Defter" kitabındaki yazısında: "Selçuk Demirel'in defteri suyu hazır bir yatak. Onun yaptığı akış düzenini belirlemek, akıntı yönlerini, girdap noktalarını seçerek akacak suyun kurgusunu gerçekleştirmek." Bir yandan

< 2019 tarihli "Bir Ağaç Geyikler Gibi Koşup Oynamayı Düşler", pirinç kâğıdı üzerine aquarelle, tuval üzerine marufle.

da değil aslında. Bu desenler dünyayı takip eden, okuyan, düşünen bir sanatçının zihinsel dünyasının ürünleri. Bu nedenle hayli felsefi, çoğu kez gayet politikler...

★★★

Muhakkak bir sözü vardır. Selçuk Demirel desenleri siyah beyaz ya da renklidir, şiirsel ya da politik ama mutlaka sanatçının gizli imzası gibi resme sızan "humour" kendini bir yerlerden gösterir, hissettirir. Bu zekice mizah, şakacı ve oyuncu yaklaşım neredeyse Selçuk Demirel'in olmazsa olmazıdır.

★★★

"Selçuk" (dostları onu işlerini imzaladığı gibi, bu tek sözcükle tanır ve anar), uzun yıllardır dünyanın en iyi yayınları için çizen, uluslararası çapta bir yaratıcı imza. 1978'den beri Paris'te yaşıyor. Artvin doğumlu, ilk çizimlerini Ankara Atatürk Lisesi'nde yapmaya başlamış, sonra ODTÜ Mimarlık yıllarında da hep çizmiş, çizmiş... Ve derken sadece çizmek, ama bütün dünya için çizmek üzere Paris'e gitmiş. O yıllardan bugüne Cumhuriyet'ten Le Monde'a, The New York Times'tan Business Week'e bütün saygın yayınlarda desenleri yayımlanmış.

★★★

Le Monde, Le Figaro ya da The Guardian'daki makalelerin üstündeki Selçuk Demirel çizimleri o yazının görseli değildir; o yazıya eşlik eden bir desen, kendi başına buyruk bir başka denemedir. Kendi fikri, kendi esprisi, kendi estetiği olan bir resim... Selçuk Demirel bir yazıyı okuyup ona bir desen yapmaz, bu nedenle bir illüstratör olduğunu söyleyebilir miyiz, hiç emin

değilim. Düşünüp çalışıp ürettiği desenlerden birini paylaşır çoğu kez. Sizin düşüncelerinizle ilgili onun kendi düşünceleridir resimlerindeki.

★★★

Hiç durmadan çalışır, defterleri desenlerle doludur, kalemi yanında gezer; defterine, olmadı taşlara, peçetelere, masa örtülerine, hatta yanındaki arkadaşının gömleğine desenler yaptığının bizzat şahidiyim. Hiç durmadan işleyen bir zihin ve onun uzantısı olan bir kalemdir Selçuk Demirel.

★★★

Sayırsız kitabı var. (Sayılıdır elbette ama ben başa çıkamadım!) John Berger'dan Enis Batur'a edebiyat ve düşünce dünyasının değerli isimleriyle iş birliği içinde yapılan kitaplar da var, sadece Selçuk'un kendi metinlerinin eşlik ettiği kitaplar da... Ama kimin olursa olsun yazı, bu kitaplarda hep eşlikçi; en büyük anlatıcı her zaman Selçuk'un resimleri...

★★★

İstanbul Galeri Nev'de yeni sergisi açıldı. Daha önce yine Nev'de, Fransız Kültür'de açtığı sergileri gördük. Ama yine de Selçuk, çok sergi açan bir sanatçı değildir. Tabii ki bir de kitabın eşlik ettiği bu sergisinin adı "Bir Ağacın Altında". Yepyeni bir seri resim yapmış Selçuk Demirel; bu kez desen değil, illüstrasyon zaten değil, boyutları ve renkleriyle sanırım sadece "resim" bu işler. Büyük boyda çerçevelenmiş, bir galerinin duvarlarında izleyiciyle buluşuyorlar. Basılı yayının bağlayıcılığından kurtulmuşlar mı desek, yoksa gazete dergiler gittikçe azalırken Selçuk Demirel ve desenleri kendisine başka yollar da mı arıyor?

★★★

"Defter" kitabında ilk kez gördüğüm, sonra "Kıyıda Tek Başına"da tanıştığım o yalnız insanları bu yeni resimlerinde ormanda geziniyorlar. Tam da insanlığın dünyanın dengesini değiştirdiği Antroposen Çağı'na girdiğimiz şu sıralar ağaçlar ve doğa da Selçuk Demirel'in dünyasında da kendilerine bir yer edinmişler. Göz alıcı renkleriyle ağaçlar var bu kez resimlerinde. Yaprakları, ince dallarıyla bazen tek bir ağaç, çoğu kez bir orman... Ağaçların altlarında yalnız insanlar ve hayvanlar geziniyor. İnsanlar, kuş gagalı insanlar, kaplanlar ve geyikler... Şiirsel, bakana huzur veren güzel resimler yapmış Selçuk Demirel. Eser isimleri de pek hoş, biraz şakacı ve bol şiirli. Ama doğaya sevgi ve övgü resimleri bir yerde ağıta dönüşüyor. Bu yaz yanan ormanlardan etkilenmiş belli ki Selçuk, serginin karanlık yüzünü oluşturan sert resimler işte bu yanan ormanların karanlığı hakkında... **MS**

*Sergideki güzel resimlerden birinin adı.

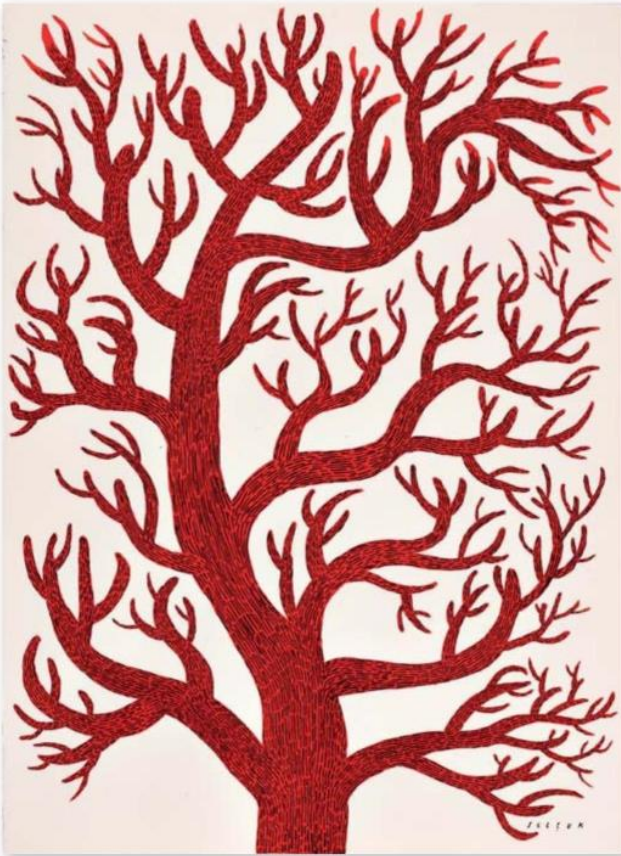
Galeri Nev İstanbul /

<https://www.galerinevistanbul.com/tr/>

Bitiş tarihi: 30 Ekim 2021

2019 tarihli "Bekleyiş", kâğıt üzerine sulu boya.

"Dans Eden Kızıl Ağaç", kâğıt üzerine akrilik, 2019 tarihli.